

Marit Halle

ARSMELDING

1984

STATENS UTLENDINGSKONTOR

INNHALDSFORTEGNELSE

I Administrasjon

1. Personalet
2. Kontorforhold m.v.
3. Tilsetting
4. Vernetjeneste
5. Bedriftshelsetjeneste
6. EDB - Framkonprosjektet
7. Saksmengde
8. Restanser
9. Rundskriv
10. Inspeksjons- og opplæringsvirksomhet
11. Internasjonalt arbeid, kontakt med utenriksstasjonene, studiereiser m.v.

II Generelt om utlendingers bopel eller opphold i Norge. Noen talloppgaver m.v.

1. Innledning
2. Statens utlendingskontors årsoppgaver
3. Statistisk sentralbyrås oppgaver
4. Nyregistrerte tillatelser

III Enkelte spørsmål i forbindelse med håndhevingen av fremmedlovgivningen og de innvandringspolitiske retningslinjer

1. Utdanningssøkende
2. Familiegjenforening
3. Arbeidssøkende
4. Visumsaker

IV Særskilt om flyktninger

1. Asylsøkere. Spontanflyktninger
2. Overførings- og kvoteflyktninger

V De negative reaksjoner

1. Avvisning
2. Bortvisning
3. Utvisning
4. Oppholdsnektelser

VI Statsborgersaker

I Administrasjon.

1. Personalet

I 1984 hadde Statens utlendingskontor 34 faste stillingshjemler, samt en fast ansatt rengjøringshjelp. I tillegg til sjefen for fremmedkontrollen og en kontorsjef, var det 11 saksbehandlerstillinger og 21 stillinger på kontorsektoren. Nye stillingshjemler i 1984 var 1 stilling som skriveleder og 2 konsulentstillinger. Denne bemanningsøkning var begrunnet med at Statens utlendingskontor i 1984 skulle overta behandlingen av statsborgersaker som tidligere hadde ligget i Justisdepartementet, jfr. nedenfor.

1. Konsulent Trygve Tveter har hatt permisjon i hele 1984 for å tjenestegjøre som visumattaché ved ambassaden i Islamabad, Pakistan. Fra september 1984 har konsulent Brit Almestad hatt permisjon for å tjenestegjøre som dommerfullmektig. Konsulent Merete Beyer hadde barselpermisjon fra medio desember. Ved årets utgang sto vikariatene etter de to sistnevnte ubesatt. Blant kontorpersonalet har det vært et par sykmeldinger av lengre varighet.

I 1984 ble det utnevnt ny sjef for fremmedkontrollen. Carl-Hugo Lund ble konstituert som dommer i Oslo byrett 24.8.1984 og fast tilsatt som dommer senere samme høst. Advokat ved Regjeringsadvokatembetet, Arild Kjerschow, ble tilsatt som vikar i ovennevnte stilling ved kongelig resolusjon 12.10.1984. Ved kongelig resolusjon 16.11.s.å. ble han fast tilsatt på 5 års åremål. Kjerschow tiltrådte stillingen 3.12.1984.

2. Kontorforhold m.v.

6. august 1984 fraflyttet Statens utlendingskontor sine tidligere kontorlokaler i Akergaten 64 og flyttet inn i nyoppussete lokaler i 7. etasje i Christian Kroghs gt. 30 (Lobogården). Lokalene er hensiktsmessige og rommelige med dagens bemanning. Men det vil skorte på enkeltkontorer i tilfelle en bemanningsøkning på saksbehandler- eller ledersiden. Leiekontrakten gir Statens utlendingskontor opsjon på ytterligere kontorplass til utgangen av 1985. Også forøvrig synes

utsiktene for leie av ytterligere lokaler i Lobogården relativt gode i tilfelle ekspansjon. Kontoret står i løpende kontakt med gårdeieren i forbindelse med de omdisponeringsplaner som foreligger fra gårdeierens side.

Ved utgangen av 1984 disponerer Statens utlendingskontor fortsatt et areal i Møllergaten til fjernarkiv. Dette er en tungvint ordning, og en flytting av dette arkiv til kjelleretasjen i Lobogården er derfor aktuelt.

I samband med flyttingen gikk man med Justisdepartementets samtykke til en omfattende utskifting av eksisterende inventar og kontorutstyr. Særlig nevnes at nesten alt kontorinventar er nytt, og at man i journalen har anskaffet hensiktsmessige rullende reoler. Videre har man også gått til anskaffelse av 2 tekstbehandlingsmaskiner til skrivetjenesten.

Den økte lokalleie og de omfattende nyanskaffelser ledet til en betydelig overskridelse av de respektive underposter under post 11. Disse overskridelser ble delvis "kompensert" ved en planmessig og betydelig innsparing på andre budsjettposter både under post 1 og post 11.

3. Tilsettingsråd

Ved årets utgang besto tilsettingsrådet av (1) fremmedkontrollsjefen, med kontorsjefen som varamedlem, (2) administrasjonssekretær Vilja Østli, med administrasjonssekretær Reidun Moe som varamedlem og (3) kontorfullmektig Astrid Nordgård, med kontorassistent Tone Mandt som varamedlem. Tilsettingsrådet hadde 7 møter i 1984.

4. Vernetjenesten

I desember 1984 ble kontorfullmektig Gunda Olsen valgt som nytt verneombud etter førstesekretær Marit Paulsen. Samtidig ble det besluttet at verneombudet skulle gjennomgå slik opplæring som arbeidsmiljøloven krever.

5. Bedriftshelsetjeneste

Statens utlendingskontor har ikke hittil hatt noen bedriftshelsetjeneste. På slutten av året begynte man imidlertid å undersøke ulike muligheter på dette felt, og man håper at en bedriftshelsetjeneste vil være etablert i løpet av 1985.

6. EDB - Fremkonprosjektet

De foreliggende planer om å overføre Statens utlendingskontors registre til EDB ble ikke bragt framover i 1984. Dette skyldes i første rekke at Politiets Datatjeneste hittil har hatt sine ressurser bundet i andre oppdrag. På grunn av omfanget av kontorets registre og arkiver er det et utvilsomt behov for å komme videre med de gamle planene om overføring til EDB. Det er grunn til å anta at Fremkon-prosjektet vil komme godt i gang i løpet av 1985.

7. Saksmengde

I 1984 kom antallet innkomne ekspedisjoner opp i 83849. De tilsvarende tall for perioden 1980-83 var henholdsvis 78200, 81766, 78196 og 73259.

I forhold til 1983 er det en økning i antallet visuminnberetninger på i overkant av 6000, på vel 3000 i visumsaker, på i underkant av 1000 forsåvidt gjelder arbeidstillatelser og på 700 når det gjelder oppholdstillatelser.

Antallet ekspedisjoner i klagesaker har økt fra 651 i 1983 til 830 i 1984. Tallet for 1982 var 500. Tallene omfatter både klager til Statens utlendingskontor på politiets vedtak og klager til Justisdepartementet på Statens utlendingskontors vedtak. Man kan ikke slutte noe sikkert fra antallet ekspedisjoner til antallet klager, i det antallet ekspedisjoner i tilknytning til den enkelte klage kan variere og forandre seg over tid. Det er likevel grunn til å anta at tallene gir uttrykk for en klar reell økning i antallet klager.

Selv om det ikke kan trekkes noen direkte slutninger fra antallet ekspedisjoner til arbeidsmengde, indikerer tallene at arbeidsmengden har økt i 1984 i forhold til tidligere år.

Oppgavene over "innkommet post" for 1983 og 1984 følger som bilag 1 og 2 til årsmeldingen.

8. Restanser

Det er ikke etablert noen fast ordning ved kontoret med sikte på å holde løpende oversikt over restanser. Dette henger sammen med at det alltid har vært lagt stor vekt på å holde behandlingstiden nede og at ledelsen har fulgt nøye med i så måte.

Pr. 20.12.1984 ble det imidlertid skaffet en summarisk oversikt over restanser. Med unntak for statsborgersaker var praktisk talt ingen saker kommet inn til saksbehandlerne tidligere enn 1.12.1984. Dette sier imidlertid ikke noe om hvor lang den totale behandlingstid er, ettersom man her ikke har regnet med sakenes behandlingstid i andre instanser (politiet, arbeidskraftmyndighetene, utenriksstasjonene m.v.). Oversikten inkluderer heller ikke medgått tid fra saken kommer inn til den blir fordelt til saksbehandler eller tiden fra saken legges til skriving til den ekspederes. Erfaringsmessig er behandlingstiden vesentlig lenger på sommeren og første del av høsten, samtidig som det på disse årstider ofte oppstår betydelige forsinkelser på journalen og skrivestua.

Når det gjelder statsborgersakene gikk restansene pr. 20.12.1984 tilbake til oktober.

9. Rundskriv

Statens utlendingskontor sendte i 1984 ut 5 rundskriv til politiet, inneholdende retningslinjer og instruksjer om behandling av fremmedsaker. Rundskrivene omhandler saksbehandlingen i avvisnings- og bortvisningssaker, enkelte spørsmål vedrørende oppholdstillatelse i utdanningsøyemed, spørsmål vedrørende sommerarbeidstillatelse, retningslinjer for behandling av saker vedrørende oppholds- og arbeidstillatelse for ikke-nordiske sjømenn på norske skip i utenriksfart og arbeidstillatelse for misjonærer.

10. Inspeksjons- og opplæringsvirksomhet

Som sentral fremmedkontrollmyndighet er det en viktig oppgave for Statens utlendingskontor å gi instruksjer og vegledning til politiet på fremmedkontrollens område. I denne forbindelse har kontoret et ansvar for å foreta inspeksjon og å gi opplæring.

På grunn av flyttingen og nyanskaffelsene i 1984 var det imidlertid nødvendig å gå til en betydelig reduksjon av inspeksjonsvirksomheten. I 1984 ble det derfor gjennomført inspeksjon av bare 5 politikamre, mot 17 politikamre i 1983. De politikamre som ble inspisert i 1984 var Asker og Bærum, Fjordane, Hardanger, Romerike og Sogn. Kontorets inspeksjons- og instruksjonsvirksomhet må imidlertid ses i sammenheng med de kurs i fremmedkontroll m.v. som siden 1982 har vært arrangert i regi av Politiskolen. I 1984 ble det arrangert 3 slike kurs med ansatte fra Statens utlendingskontor som viktige bidragsytere.

Fremmedkontrollen er et meget krevende og følsomt arbeidsområde hvor avgjørelsene har stor betydning for den enkelte. Området setter derfor store krav til innsikt og vurderingsevne hos den enkelte som behandler sakene. Ved en del politikamre lider nok arbeidet som tidligere under en for hyppig utskiftning av embets- og tjenestemenn, samtidig som bemanningen en del steder er såpass svak at det ikke er mulig å føre den nødvendige kontroll, samt å drive den saksbehandling og gi den publikumservice som ville vært ønskelig. Det er en viktig oppgave å arbeide videre med disse problemene.

11. Internasjonalt arbeid, kontakt med utenriksstasjonene, studiereiser m.v.

26. - 30. mars deltok Carl-Hugo Lund, sammen med byråsjef Ragnar Askheim, Justisdepartementet, i det 15. møte i Europarådets ekspertkomite for territorialt asyl og flyktninger (CAHAR). Lund deltok videre sammen med avdelingsdirektør Berit Fosheim, Justisdepartementet, i det 16. møte i CAHAR 10. - 14. september.

Det ble avholdt ett møte i Nordisk utlendingsutvalg i 1984. Møtet fant sted i Reykjavik, Island, 14. - 16. august. Deltakere fra Statens utlendingskontor var Carl-Hugo Lund og fungerende kontorsjef Jon-Arne Jensen.

I mai 1984 deltok 4 saksbehandlere ved kontoret i et flyktningsseminar i Lund, Sverige. Disse var konsulentene Omtvedt, Nesdal, Almestad og Barth.

Lund foretok et besøk i Storbritania i begynnelsen av mars 1984, hvor han blant annet var i kontakt med engelske immigrasjonsmyndigheter og med den norske ambassade. Et par uker senere foretok han et besøk i Berlin.

Endelig besøkte l. konsulent Omtvedt i oktober 1984 Visumkontoret i Islamabad. Besøket varte en uke og omfattet blant annet en "field trip" i en del landsbyer.

II Generelt om utlendingers bopel eller opphold i Norge. Noen talloppgaver m.v.

1. Innledning

Det finnes enda ingen samlet oversikt for 1984 over antallet utlendinger innreist i Norge som nordisk yttergrense. Talloppgavene over slik innreise utarbeides av Statistisk sentralbyrå (SSB), men tallene for 1984 foreligger ikke ennå.

Grovt sagt kan det opereres med 4 hovedgrupper av oppholds- og arbeidssøkende:

- 1.) Flyktninger (spontanflyktninger og overføringsflyktninger), jfr. IV
- 2.) Studenter og elever, jfr. III 1.
- 3.) Personer med spesielle arbeidsoppdrag o.l. (spesialister, praktikanter m.v.)
- 4.) Nærmeste familie til herboende utlendinger (familiegjenforening), jfr. III 2.

Om den enkeltes opphold kan antas å ville bli kortvarig, langvarig eller permanent, avhenger i stor utstrekning av hvilken av de 4 hovedgruppene over vedkommende tilhører. Forsåvidt gjelder flyktninger kan man antakelig i stor utstrekning regne med at oppholdet i Norge blir varig. For studenter og elever er forutsetningen derimot at disse skal vende hjem etter endt utdanning. Noe liknende gjelder for de personer som har kommet til landet for å utføre spesielle arbeidsoppdrag, selv om bildet her er langt mer broget. Oppholdets varighet i familiegjenforeningstilfellene vil bero på om "hovedpersonen" ligger an til et varig opphold eller ei. Familiegjenforeningstilfellene omfatter også ekteskap og visse samboerforhold med personer bosatt i Norge. Det er imidlertid ikke mulig å stille opp noe klart skille mellom varige og midlertidige opphold. Bl.a. gjelder at opphold som opprinnelig var ment å være midlertidige viser seg å bli varige og vice versa.

Det foreligger 2 sett av oppgaver over antallet utlendinger som til enhver tid har opphold i Norge. Disse data sier bare noe om endringer i totaltallene, og oppgavene sier derfor lite om de bevegelser som ligger under endringene i totaltallene. Det er imidlertid på det rene at bevegelsene forsåvidt gjelder

borgere fra en del vestlige land er betydelige, mens bevegelsene for borgere fra den tredje verden er mindre, jfr. pkt. 4. Ved vurderingen av tallene i utlendingsstatistikken er det naturlig å ta i betraktning antallet utlendinger som år om annet blir norske statsborgere. Disse faller selvfølgelig utenfor utlendingsstatistikken. Det vises her til VI.

2. Statens utlendingskontors årsoppgaver.

Som bilag 3 til årsmeldingen er inntatt en oppgave over antallet utenlandske statsborgere med oppholdstillatelse i Norge, samt antallet registrerte nordboere. Oppgavene bygger på de meldinger som hvert år blir innsendt til Statens utlendingskontor fra landets politikamre. I bilag 3 har man sammenstilt tallene for 31.12.1982, 31.12.1983 og 31.12.1984.

Oppgaven viser at det har vært en moderat økning i antallet utlendinger både fra 1982 til 1983 (ca. 3500) og fra 1983 til 1984 (ca. 2100). Tallmessig er det utlendinger fra asiatiske land som utgjør den største økningen fra 1983 til 1984. I forhold til foregående år er det her en økning på ca. 630 pakistanere, 450 vietnamesere, ca. 200 srilankere, ca. 150 indere og ca. 130 japanere. Økningen forsåvidt gjelder vietnamesere omfatter båtflyktingene og familiemedlemmer av disse. Når det gjelder økningen av srilankiske borgere er det på det rene at det nesten utelukkende dreier seg om skoleelever og studenter. Forøvrig gir ikke de små utslag i forhold til tidligere år foranledning til mer detaljerte kommentarer.

3. Statistisk sentralbyrås oppgaver.

Statens utlendingskontors oppgaver over antallet utlendinger har alltid ligget noe høyere enn de tilsvarende oppgaver fra SSB. De sistnevnte oppgaver blir utarbeidet på grunnlag av opplysninger fra personregistret (folkeregistrene), og grunnen til forskjellen er antakelig i første rekke at tallene fra SSB bare omfatter de som er registrert med bopel i Norge, jfr. folkeregisterlovens § 8 2.ledd 2.punktum.

Av NOU 1983: 47, side 35 fremgår det at det også siden innvandringsstoppen har vært en liten årlig økning i antallet utlendinger bosatt i Norge. Det fremgår der at antallet utlendinger bosatt i Norge i 1976 var 71147, mens

tallet i 1981 var 86476. Ved utgangen av 1982 var antallet 90203, i 1983 94443 og i 1984 97403. Tallene fra SSB viser en noe større årlig økning de 2 siste år enn de tilsvarende talloppgaver fra Statens utlendingskontor.

Det er forøvrig grunn til å anta at meget av differansen mellom SSB's og Statens utlendingskontor's tall utgjøres av oljearbeidere, samt enkelte grupper av spesialister og musikere med tidsbegrensede arbeidsoppdrag i Norge.

- - - - -

Som det fremgår av talloppgavene har det altså ikke skjedd noen vesentlig endring i innvandrings situasjonen i 1984 sammenlignet med 1983 og 1982. Men sett under ett kan man registrere en moderat økning i antallet registrerte utlendinger. Dette har som nevnt vært situasjonen i en årrekke.

En grovinndeling på grunnlag av Statens utlendingskontors oppgave for 1984, viser at ca. 32% av utlendingene er nordboere, ca. 24% er fra Afrika, Asia og Latin-Amerika, mens ca. 44% kommer fra resten av verden (vesentlig land i Vest-Europa - herunder Tyrkia - og USA). Tallene er ikke helt sammenliknbare med tabellen på s. 35 i NOU 1983: 47 - Ny fremmedlov, som opererer med litt andre inndelinger. Den svake forskyvning i andeler fra borgere fra Norden og den vestlige verden, til borgere fra den 3. verden som man har kunnet konstatere i mer enn 20 år, holder seg. Men det er fortsatt tale om en langsom utvikling.

Det kan ellers være særlig grunn til å peke på at selv om man også her i landet har sett en klar økning i antallet asylsøkere i 1984 er ikke utviklingen i tallene på langt nær slik man har sett i Danmark og Sverige og i enkelte andre vesteuropeiske land, jfr. nedenfor under IV.

Heller ikke om man ser bort fra totaltallene er det noen vesentlige, nye trekk i situasjonen. Imidlertid nevnes at det i 1984 har vært en ganske klar prosentvis økning i antallet srilankiske borgere, slik at denne gruppe nå begynner å få en viss tallmessig betydning. Dette skyldes dels at det er et relativt betydelig og stadig økende antall utdanningssøkende fra Sri Lanka, samtidig som man for tiden er meget tilbakeholdne med å nekte srilankiske borgere opphold, selv om det opprinnelige grunnlag for oppholdstillatelsen er falt bort.

4. Nyregistrerte tillatelser.

Som bilag 4 er inntatt "årsoppgave over nyregistrerte utlendinger i Norge i 1984".

Oppgaven gir i realiteten opplysninger om hvor mange nye førstegangs oppholdstillatelser og hvor mange førstegangs arbeidstillatelser som er gitt i løpet av året. Det er altså tale om bruttotall, og de forteller derfor ikke noe om hvor mange som har forlatt Norge i løpet av året. At tallene er så meget høyere enn tallene for netto "tilvekst" skyldes m.a.o. at det år om annet også er et stort antall utlendinger som forlater Norge. Det gjelder blant annet et stort antall personer som er i landet for kortvarig arbeidsoppdrag. Nordiske borgere er ikke med i oppgaven, ettersom disse ikke trenger oppholds- og arbeidstillatelse.

Når det gjelder tallene for oppholdstillatelser gjelder at hvert enkelt familie-medlem registreres med hver sin oppholdstillatelse og at tallene i prinsipp også skal inkludere barn født av utlending i Norge. Vedtak om fornyelse av oppholdstillatelse er ikke inkludert.

Tallene for førstegangs arbeidstillatelse lider av den svakhet at man i familie-gjenforeningstilfelle ikke får med de tillatelser som er gitt til vedkommende ektefelle og eventuelle barn. Heller ikke for øvrig får man med dem som opprinnelig har fått opphold her på annet grunnlag enn som arbeidssøkende, f.eks. de utdanningssøkende. Grunnen er antakelig at statistikken i første rekke har til hensikt å gi et bilde av på hvilket grunnlag førstegangs-tillatelsene blir gitt, og i så henseende er det i og for seg dekkende at de som ankommer landet med henblikk på familiegjenforening bare registreres som oppholdssøkende. Føringen leder imidlertid til at tallene for gitte førstegangs arbeidstillatelser blir for lave.

Tallene for gitte førstegangstillatelser har ligget temmelig stabilt i perioden 1975-1984. Selv om man kan konstatere variasjoner i tallene i enkelte år, har det ikke skjedd noen betydelig utvikling i den ene eller annen retning i løpet av perioden som helhet.

Som det fremgår av bilag 4 var tallet for oppholdstillatelser i 1984 14615. For perioden 1975-1984 har antallet oppholdstillatelser variert mellom 12399 (1975) og 14696 (1982). Samlet for perioden 1975-1979 ble det gitt 65445 oppholdstillatelser, mens det tilsvarende tall for perioden 1980-84 var 70467. I perioden 1975-79 ble ca. 25% av tillatelsene gitt til borgere fra Afrika, Asia og Latin-Amerika. Den tilsvarende andel i perioden 1980-84 var ca. 30%.

Når det gjelder førstegangs arbeidstillatelse fremgår det av bilag 4 at tallet for 1984 var 7003. I perioden 1975-1984 har tallet variert mellom 6131 (1979) og 7350 (1977). Samlet for perioden 1975-79 ble det gitt 32488 førstegangs arbeidstillatelser, mens det tilsvarende tall for perioden 1980-84 var 34937. I perioden 1975-79 ble i underkant av 13% av disse gitt til borgere fra Afrika, Asia og Latin-Amerika. Den tilsvarende andel for perioden 1980-84 var vel 16%. Andelene oppholdstillatelser og arbeidstillatelser til borgere fra Afrika, Asia og Latin-Amerika i 1984 var henholdsvis ca. 31% og ca. 13%.

Man har ikke for de siste år oppgaver over hvordan innvilgete arbeidstillateler fordeler seg på nasjonaliteter og verdensdeler etter de ulike unntak i forskriftene om innvandringsstopp. Men det er på det rene at en meget liten andel av borgere fra den tredje verden søker arbeid som går inn under unntaksbestemmelsene i innvandringsstoppens § 3 e - j. Spesielt nevnes at en ganske stor andel av arbeidstillatelsene innvilges etter spesialistbestemmelsen i § 3 j, og her er borgere fra den tredje verden meget sterkt underrepresentert. Forsåvidt gjelder denne kategori utlendinger får nevnte bestemmelse særlig anvendelse overfor kokker og visse kategorier helsepersonell, samt i en viss utstrekning overfor EDB-personell. Forøvrig gis arbeidstillatelse til utlendinger fra den tredje verden først og fremst i medhold av unntakene i § 3 a - d. Som nevnt over blir imidlertid disse kategorier bare delvis registrert i årsoppgaven over "nyregistrerte utlendinger".

Det er rimelig å anta at de lave tall på førstegangs arbeidstillatelser overfor utlendinger fra den tredje verden - ved siden av de grunner som skyldes selve statistikkføringen - i stor grad skyldes ulikheter i utdanningsnivå, næringsstruktur m.v., samt at det foregår et langt mer utstrakt samarbeid på en rekke områder med land i den vestlige verden, enn mellom Norge og de fleste land fra den tredje verden. Men ulikhetene skyldes nok i en viss utstrekning også andre årsaker.

Ved å sammenholde oppgavene for innvilgete tillatelser med utviklingen på utlendingsstatistikken, kan man forøvrig slutte at oppholdet for utlendinger fra den tredje verden gjennomgående vil være mer varig enn oppholdet for personer fra Nord-Amerika og de fleste land i Europa.

III Enkelte spørsmål i forbindelse med håndhevingen av fremmedlovgivningen og de innvandringspolitiske retningslinjer.

1. Utdanningssøkende.

Etter det man kjenner til er vår holdning til utenlandske utdanningssøkende relativt liberal sammenlignet med mange vestlige land. I samsvar med Stortingets forutsetning i forbindelse med behandlingen av Stortingsmelding 74 (1979-80) - "Om innvandrere i Norge", er det tilstrekkelig for å få oppholdstillatelse at man er tatt opp ved en undervisningsinstitusjon og at man er sikret midler til oppholdet. Dessuten aksepteres i en viss utstrekning skifte i utdanningsveger og flere suksessive utdanninger. På den annen side har det vært en klar forutsetning at den utdanningssøkende skal vende hjem etter endt utdanning.

Statens utlendingskontor har ikke eksakte tall for antallet utenlandske utdanningssøkende i Norge ved utgangen av 1984, men en opptelling pr. 15.3.1984 ga et tall på noe i overkant av 2200 utenlandske skoleelever og studenter. Tallet for inneværende år er formodentlig mellom 2500 og 3000.

Et interessant spørsmål er i hvilken grad forutsetningen om retur til hjemlandet etter endt utdanning vil slå til. Dette spørsmål lar det seg ikke gjøre å besvare med sikkerhet i dag, dels fordi man ikke fører løpende talloppgaver som entydig kan belyse dette, og dels fordi det store flertall av de som har påbegynt sin skolegang/ sine studier etter at innvandringsstoppen ble innført ikke har avsluttet sin utdanning enda. Men allerede nå synes man å kunne konstatere at forutsetningen - iallfall i en del tilfelle - ikke vil bli oppfylt. For det første gjelder det personer som gifter seg med og/eller får barn med norske borgere eller med utlendinger som er fast bosatt i Norge. For det annet kan det gjelde personer som påberoper seg flyktingestatus eller som søker om oppholdstillatelse på humanitært grunnlag. Endelig er det noen som har fått arbeidstillatelse etter spesialistunntaket i innvandringsstoppen. Forøvrig må man nok se i øynene at det kan bli en belastning for fremmedkontrollmyndighetene å måtte gjennomføre forutsetningen om retur til hjemlandet etter endt utdanning.

Hvilken nytte de utdanningssøkende har av den opplæring de får her i landet er ikke mulig å si noe entydig om. Det beror blant annet på om en ser det fra den enkelte utdanningssøkendes side eller om man velger som utgangspunkt den nytte vedkommendes hjemland vil ha av den erfaring og kompetanse den enkelte har skaffet seg. Videre beror spørsmålet på i hvilken utstrekning det er riktig å legge en "norsk" målestokk til grunn.

Sammenlignet med den øvrige elev- og studentmasse, er studieprogresjonen og resultatene ikke sjelden relativt beskjedne, selv om variasjonene naturlig nok, her som ellers, er store. Svakheterne skyldes nok flere forhold:

Dels skyldes svakheterne i en del tilfelle at den enkelte elev/student ikke har den nødvendige utdanningsmessige bakgrunn før opplæringen i Norge tar til, og dels at de utenlandske utdanningssøkende ofte ikke får tilstrekkelig bistand til å overvinne problemer av språklig, miljømessig, sosial og kulturell art. Videre er motivasjonen for målrettet opplæring i en del tilfelle for svak. Det er rimelig å anta - og det er også fremmedkontrollmyndighetenes erfaring - at en del elever og studenter har mer blandede motiver for å søke seg til en utdanning i Norge, forsåvidt som det ikke sjelden også eksisterer et ønske om å skape seg et nytt liv her i landet.

Det er antakelig en ganske samstemmig oppfatning blant dem som arbeider innen fremmedkontrollen at den nåværende ordning bare delvis fungerer etter det man har oppfattet som hensikten. På den annen side kan man ikke se bort fra at fremmedkontrollen i første rekke konsentrerer oppmerksomheten om grensetilfellene og om saker som fremstår som problematiske. Det kunne derfor være behov for mer eksakt kunnskap som kunne bidra til å bekrefte eller avkrefte fremmedkontrollmyndighetenes inntrykk. Her er også skolemyndighetenes og brukernes inntrykk og erfaringer av stor interesse.

Formålet med bedre kunnskap om dette kunne bl.a. være å skaffe seg et bedre grunnlag for en vurdering av om man bør gå over til en mer planmessig rekruttering og oppfølging av utenlandske studenter og elever enn tilfellet er i dag.

2. Familiegjennomføring.

Søknader om oppholdstillatelse med henblikk på familiegjennomføring reiser ofte vanskelige spørsmål.

For kjernefamilien (foreldre og mindreårige barn) er selve prinsippet om familiegjennomføring i utgangspunktet lite problematisk, selv om tvil av og til kan oppstå når det gjelder særkullsbarn hvor bare en av foreldrene bor i Norge, samt i tilfelle hvor "forsørgeren" er her på et kortvarig opphold.

Men sakene om familiegjennomføring skaper også visse vanskeligheter i forhold til de alminnelige krav om forsørgelsesevne, og - spesielt - kravet til boligstandard. Helsemyndighetene - som i tvilstilfelle har det avgjørende ord når det gjelder kravet til boligstandard - synes etter Statens utlendingskontors erfaring å stille noe ulike krav til standarden, noe som igjen ville kunne føre til ulike praksis. Et spesielt problem er den noe ulike holdning helsemyndighetene synes å innta til spørsmålet om nære slektninger (besteforeldre, voksne søsken, svigerbarn m.v.) skal kunne bebo samme husvære som kjernefamilien. Det bør overveies å ta et initiativ overfor helsemyndighetene for å få en nærmere avklaring her.

En annen vanskelighet som oppstår i forbindelse med praktiseringen av familiegjennomføringsprinsippet knytter seg til behovet for å kontrollere riktigheten av opplysninger som blir gitt. Fremmedkontrollmyndighetene har lang erfaring for at det i endel tilfelle gis uriktige opplysninger om slektskapsforhold, sivil status, alder og andre fakta av betydning. Det er derfor behov for å forsøke å fremskaffe pålitelig skriftlig dokumentasjon, noe som det for enkelte lands vedkommende er vanskelig eller umulig å bringe tilveie. Dels eksisterer det ikke offentlige registre og dels er opplysningen i dem mangelfulle eller i innbyrdes motstrid. Noen registre er dessuten av meget begrenset verdi som bevismiddel. Disse forhold forårsaker et stort merarbeid, samtidig som søkerne i påvente av nærmere undersøkelser - tildels uforskyldt - må vente svært lenge på en avgjørelse. Man kan heller ikke se bort fra at mangelen på muligheter for å fremlegge pålitelig dokumentasjon kan lede til negative avgjørelser, også der den nødvendige familietilknytning egentlig foreligger. Statens utlendingskontor er imidlertid tilbakeholdne med å avslå søknader på dette

grunnlag, med mindre man har klare konkrete holdepunkter som indikerer at de opplysninger som er gitt må være feilaktige. Denne holdning har ført til at man opp gjennom årene har oppdaget enkelte tilfelle av familiegjenforening på "falske" premisser.

Fremmedkontrollmyndighetene har i de senere år i økende grad likestilt sambo-forhold - både heterofile og homofile - med ekteskap ved vurderingen av om oppholdstillatelse og arbeidstillatelse bør gis. Det er imidlertid behov for å nå fram til større avklaring av grensene både når det gjelder krav til forholdets varighet og til notoriteten.

3. Arbeidssøkende.

Statens utlendingskontor fører ikke lenger statistikk over innvilgete arbeidstillatelser fordelt på kjønn, nasjonalitet og unntaksregel i forskriftene om innvandringsstopp. Man vil overveie å gjenoppta statistikkføringen på dette punkt f.o.m. 1986. Forøvrig vises til omtalen i II 4. i tilknytning til årsoppgaven for "nyregistrerte utlendinger" i Norge.

Når det gjelder unntakene fra innvandringsstoppen vil man her særlig fremheve den usikkerhet som kan gjøre seg gjeldende ved anvendelsen av forskriftenes § 3 k hvoretter arbeidstillatelse kan gis "hvor rimlighetshensyn tilsier det". Som kjent er det forutsatt at denne bestemmelsen skal praktiseres restriktivt, og at det i første rekke er hensynet til vedkommende søker som kommer inn i bildet. Ved siden av at bestemmelsen etter en konkret vurdering anvendes på visse tilfelle som ligger tett opp til de som er nevnt i § 3 a - d, herunder overfor samboere, har regelen i en viss utstrekning også vært anvendt overfor enkelte grupper misjonærer o.l.. Men utover dette skaper anvisningen om en restriktiv anvendelse usikkerhet om den kan brukes overfor grupper man ikke spesielt har tenkt på da innvandringsstoppen ble innført og hvor de arbeidskraftmessige hensyn ofte kan være av underordnet betydning. Det kan for eksempel dreie seg om arbeidsvirksomhet som drives på et ideelt/livssynsmessig grunnlag, arbeid med elementer av kulturutveksling m.v.. På slike områder vil den enkelte søker ofte ikke kunne påberope seg viktige velferdsmessige hensyn. Også for øvrig skaper anvisningen om en restriktiv tolking usikkerhet i spørsmålet om hvor fritt man står til å avgjøre søknader om arbeidstillatelse etter en konkret, skjønsmessig rimelighetsvurdering.

4. Visumsaker.

Som påpekt over var det i 1984 en ganske klar økning i antallet visumsaker, jfr. bilag 1. Dette skyldes antakelig i første rekke at flere utlendinger fra visumpliktige land enn tidligere ønsket å besøke Norge som turister, samt besøke slekt eller venner. Men noe av økningen kan muligens også tas som et tegn på at flere enn tidligere egentlig ønsker å ta opphold i Norge. Det er nemlig fremmedmyndighetenes erfaring at noen av dem som søker om besøksvisum egentlig ønsker å ta permanent opphold her.

Det føres ikke ved Statens utlendingskontor noen statistikk over hvor mange søknader om visum fordelt etter nasjoner som avslås. Men det er på det rene at visuminstituttet brukes som et innvandringspolitisk virkemiddel i den forstand at det er en relativt høy avslagsprosent overfor søkere fra land hvis borgere erfaringsmessig ønsker å søke om opphold ved ankomst.

Det er på mange måter et dilemma at visumsøknader under tiden avslås på et relativt sparsomt konkret grunnlag under henvisning til mere generelle erfaringer. Denne praksis har sammenheng med at myndighetene - blant annet av opinionsmessige grunner - tildels finner det vanskelig å avslå søknader om oppholdstillatelse (eller å effektivere slike avslag) fra personer som har kommet til Norge og kanskje har etablert personlige kontakter og andre forbindelser her. Vanskelighetene synes ikke minst å oppstå der søker dessuten kommer fra et land preget av usikkerhet og problemer.

Det kunne kanskje være grunn til å spørre om ikke visuminstituttet burde brukes noe mer elastisk under hensyn til erfaringene til enhver tid, og at det som utgangspunkt burde kreves sterkere konkrete holdepunkter for avslag enn tilfellet er i dag. Det ville være en nærliggende konsekvens av en slik oppmykning at den enkelte søker ble tatt "på ordet", slik at man måtte være innstilt på å nekte oppholdstillatelse og også å effektivere nektningen, i tilfelle hvor vedkommende har søkt om visum uten at det er opplyst at søkeren akter å søke om oppholdstillatelse ved ankomst, jfr. fremmedforskriftens § 42 a nr. 1. Forutsetningen må da være at man har sikkerhet for at utenriksstasjonene gir fullstendig og korrekt informasjon til søkerne. Men det ville hverken være ønskelig eller mulig å praktisere en slik ordning unntaksfritt.

IV Særskilt om flyktninger

I 1984 fikk tilsammen 671 personer flyktningestatus i Norge. Bare 43 av disse var spontanflyktninger, mens de 628 øvrige var overførings- eller kvote-flyktninger.

1. Asylsøkere. Spontanflyktninger.

Man har ikke det nøyaktige tall for antallet personer som i 1984 søkte asyl i Norge, men det dreier seg om ca. 300 personer. Dette er omtrent en fordobling i forhold til 1983. Men sett over et større antall år innebærer ikke antallet søknader for 1984 noe avgjørende brudd i forhold til tidligere, hvis man legger til grunn som riktige de anslag som er gitt i NOU 1983: 47 - Ny fremmedlov - s. 157 sp. 1. Tallet er dessuten svært mye lavere enn i våre naboland Danmark og Sverige. Tallene omfatter både utlendinger som har søkt asyl ved ankomst til Norge og de som har søkt under sitt opphold her.

Av søknadene ble 181 saker ferdigbehandlet i 1984. Utfallet av behandlingen av disse søknadene fremgår av nedenstående tabell. Som det fremgår har man særskilt skilt ut de land hvor de fleste av asylsøkerne har hørt hjemme. Høsten 1984 søkte et relativt betydelig antall indiske sikher asyl i Norge. Disse sakene var ikke ferdigbehandlet ved årets utgang.

Tallene er følgende:

BEHANDLEDE SØKNADER OM ASYL

Søkers opprinnelses- sted	Innvilget asyl	Asyl avslått, men gitt opp- holdstillatelse	Oppholds- nektet/avvist	Trukket tilbake	Totalt
<u>Europa</u>	7	43	3	1	54
Herav Polen	5	27	3		
<u>Asia</u>	7	13	28	1	49
Herav Pakistan	1		26		
Iran	5	3			
<u>Afrika</u>	23	24	12		59
Herav Etiopia	22	16	3		
<u>Amerika</u>	6	13			19
Herav Chile	6	8			
Tilsammen 1984	43	93	43	2	181
Tallene for fore- gående år var					
følgende: 1983	31	56	20		107
1982	31	80	5		116

Som det framgår er det langt flere av asylsøkere som får innvilget oppholdstillatelse på humanitært grunnlag eller av andre grunner, enn som blir anerkjent som flyktninger etter flyktningekonvensjonen.

2. Overførings- og kvoteflyktninger.

I 1984 ankom som nevnt 628 overføringsflyktninger til Norge. Det dreier seg altså her om flyktninger som faktisk er ankommet. I tillegg var det ved årets utgang besluttet mottatt en del ytterligere flyktninger uten at reisen ble effektivert i 1984.

De fleste saker om overføring av flyktninger forberedes i et adhoc-utvalg og avgjøres av Statens utlendingskontor. Dette gjelder imidlertid ikke kvoter fastsatt av Regjeringen eller Justisdepartementet, i tilfelle hvor disse også har fastsatt hvilke personer som skal mottas innenfor den fastsatte kvote. Adhoc-utvalget behandler også søknader om familiegjenforening for herboende flyktninger.

Pr. utgangen av 1984 deltok følgende instanser i arbeidet i adhoc-utvalget: Sosialdepartementet, Statens flyktningssekretariat, Utenriksdepartementet og Statens utlendingskontor. Formelt har Statens flyktningssekretariat hatt observatørstatus. (Kort etter årets utgang trakk Sosialdepartementet seg ut av utvalget, og samtidig ble Statens flyktningssekretariat overlatt formannsvervet).

1.3.1984 ble sekretærfunksjonene til utvalget overført fra Flyktningssekretariatet til Statens utlendingskontor. I samband med dette ble første-sekretær Paula Tolonen i Flyktningssekretariatet knyttet til Statens utlendingskontor, hvor hun har fått fast stilling fra årets utgang.

Det ble avholdt 14 møter i adhoc-utvalget i 1984. Ca. 700 saker ble behandlet, hvorav ca. 20% ble anbefalt innvilget. Med et par unntak ble anbefalingene fulgt av Statens utlendingskontor.

Ca. 80% av de anbefalte søknadene gjaldt familiegjenforeningstilfelle. De aller fleste av disse søknader var fremmet av vietnamesiske flyktninger, jfr. nedenfor. De fleste anbefalte søknader for overføringsflyktninger gjaldt iranere og polakker. Sammenlignet med tidligere år gikk antallet søknader

for latinamerikanske flyktninger betydelig ned. Statens utlendingskontor regner med at UNHCR (FN's høykommissær for flyktninger) også i tiden framover vil fremme forholdsvis mange søknader om overføring av iranske flyktninger.

Av de 628 flyktninger som ble overført til Norge i 1984 var 503 vietnamesere. Mottaket av vietnamesiske båtflyktninger og deres familier - som tok til i 1975 - har gått jevnt nedover etter toppåret 1979, da det ble mottatt 994 personer. De fleste av dem som nå kommer, mottas med henblikk på familie-gjenforening.

Forøvrig ble det mottatt 75 flyktninger fra Polen, 20 fra Latin-Amerika og 18 fra Iran. De resterende 55 personer fordelte seg på en rekke forskjellige land.

V De negative reaksjoner.

1. Avvisning.

I løpet av 1984 ble det avvist 227 personer på grensen. De tilsvarende tall for henholdsvis 1982 og 1983 var 198 personer og 219 personer. Av de 227 var 7 nordboere, hvilket er en klar nedgang i forhold til 1982 og - spesielt - i forhold til 1983.

Ved henvendelse til de 5 viktigste grensestasjonene primo januar 1985, nemlig Oslo, Fornebu, Kristiansand, Sola og Flesland, fikk man opplyst at tilsammen i underkant av 200 personer var avvist herfra. Av disse var ca. 45% fra Europa og USA, mens ca. 55% kom fra verden forøvrig.

I henhold til årsoppgaven fra Asker og Bærum politikammer ble det i 1984 avvist 115 personer fra Fornebu. Det avvisningsgrunnlag som oftest ble anvendt (41 personer) var at vedkommende ble antatt ikke å ha tilstrekkelige midler til å oppholde seg i riket (fremmedlovens § 11 c). Den nest vanligste avvisningsgrunn var at visumpliktige utlendinger manglet visum (fremmedlovens § 11 a, annet alternativ). For øvrig viser mottatte opplysninger at enkelte politikamre gjennomgående viser til en enkelt av avvisningsgrunnene, mens det for andre politikamres vedkommende som grunnlag for avvisning vises til flere av avvisningsgrunnene i fremmedlovens § 11.

Ellers viser opplysningene at "sekkebestemmelsen" i fremmedlovens § 11 annet ledd gjennomgående er lite brukt. Det nevnes imidlertid at Fornebu politistasjon avviste 9 personer etter denne bestemmelse i 1984.

2. Bortvisning.

I 1984 ble 96 personer bortvist fra riket, hvorav 27 nordboere.

3. Utvisning.

I 1984 ble det utvist 83 utlendinger fra Norge, mot 85 personer i 1983 og 82 personer i 1982.

25 av de utviste var fra nordiske land, 39 personer var fra Vest-Europa og USA, og de siste 19 kom fra verden forøvrig.

Overtredelse av narkotikalovgivningen var den vanligste grunn med i alt 57 personer. Av disse 57 var 21 fra de nordiske land, mens 30 personer var fra Vest-Europa og USA.

Ytterligere 15 personer ble utvist for straffbare forhold (blant annet voldtekt, legemsbeskadigelse, vinningsforbrytelser m.v.).

9 personer ble utvist for overtredelse av fremmedloven. Av disse var 6 personer fra den tredje verden.

4. Oppholdsnektelser.

Ordningen med å treffe vedtak om oppholdsnektelse anvendes etter praksis bare overfor personer som uten å søke om opphold har oppholdt seg i Norge utover den oppholdsfriske tid på 3 måneder. Det ble truffet 34 slike vedtak i 1984, mot henholdsvis 29 og 31 vedtak i 1982 og 1983.

VI Statsborgersaker.

Som nevnt ble behandlingen av de viktigste former for statsborgersaker overført fra Justisdepartementet til Statens utlendingskontor pr. 1.10.1984. Delegasjonen omfattet avgjørelser etter statsborgerlovens § 6,8 og 9.

Fra og med overtagelsen til årets utgang ga Statens utlendingskontor tilsammen 146 statsborgerskap. Justisdepartementet fortsatte behandlingen av alle de søknader som var kommet inn til departementet pr. 1.10.1984, og samlet innvilget Justisdepartementet for hele 1984 1491 statsborgerskap. Det samlede tallet for 1984 blir dermed 1637 bevillinger, hvilket er en nedgang i forhold til 1983 hvor antallet statsborgerskap var 1754. Tallene for 1984 framgår av bilag 5.

Statistikk over inkommet post

1 9 8 3

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum
Arbeidstill	732	585	832	773	856	889	646	801	779	776	650	509	8928
Visum- søknader	491	559	720	917	1371	1381	1285	952	511	617	520	473	9797
Visum- innberetn.	742	662	804	1095	1739	2233	2612	1538	926	852	835	603	14641
Opphold- till.	185	153	265	194	193	258	298	219	75	180	183	146	2349
Opph.till. ubst.tid.	196	220	236	102	151	31	43	82	45	52	20	18	1196
Diverse	2293	2003	2095	1909	2257	2499	3060	2220	1993	2226	3063	1629	27246
Avreise	591	421	808	423	458	550	492	645	764	1118	1120	762	8152
Utviste	9	11	6	8	6	10	6	9	14	10	9	4	102
Avviste	8	11	19	5	19	21	20	21	8	25	23	12	192
Bortviste	6	10	10	5	7	10	12	6	13	9	14	4	106
Klager på avslag	74	45	56	44	49	49	54	45	40	66	70	59	65
Sum	5327	4680	5851	5474	7106	7931	8528	6538	5167	5931	6507	4219	73259

Statistikk over inkommet post

1984

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Sept.	Okt.	Nov.	Des	Sum
Arb. till.	911	820	861	708	722	908	876	797	902	1023	793	395	9716
Visum	610	464	756	849	1868	2308	1661	1497	980	733	642	650	13018
Vis meddel	703	1741	2003	933	2648	3061	2747	2270	1477	1610	936	845	20974
Opph. t	180	150	158	220	200	334	450	288	245	349	210	264	3048
Ubst t	21	36	51	24	23	47	18	32	27	29	41	18	367
Diverse	2268	2266	2168	1750	1739	2599	2908	2564	2097	2825	2202	1682	27068
Reist	720	615	618	636	404	539	493	716	700	1131	909	704	8185
Utvist	8	6	7	3	3	2	5	6	6	7	13	10	76
Avvist	12	9	22	21	13	22	16	28	11	29	22	19	224
Bortvist	7	3	5	4	7	8	5	21	5	13	7	4	89
Klage	54	47	101	87	47	72	56	57	36	96	96	81	830
Statsb.											158	96	254
Sum	5494	6157	6750	5235	7674	9900	9235	8276	6486	7845	6029	4768	83849

Å R S O P P G A V E
OVER
UTENLANDSKE STATSBOGERE MED OPPHOLDSTILLATELSE I NORGE
SAMT REGISTRERTE NORDBOERE
PR: 31.12.1982, 1983, 1984

	1982	1983	1984
Danmark	16.416	16.505	15.980
Finland	4.432	4.389	4.214
Island	1.716	1.852	1.830
Sverige	9.866	10.424	10.440
Nordboere tilsammen	32.430	33.170	32.464
Belgia	256	277	276
Frankrike	1.854	2.035	2.105
Hellas	149	166	187
Irland	251	269	273
Italia	743	752	759
Nederland	2.204	2.286	2.372
Portugal	286	297	293
Spania	703	699	707
Storbritannia	10.913	11.594	11.889
Sveits	759	738	786
Vest-Tyskland	3.899	3.870	3.975
Østerrike	496	481	528
Øvrige Vest-Europa	26	34	42
Vest-Europa tilsammen	22.548	23.498	24.192
Bulgaria	188	265	226
Polen	1.160	1.433	1.537
Sovjetunionen	155	176	178
Tsjekkoslovakia	338	342	326
Ungarn	329	289	322
Øvrige Øst-Europa	105	113	126
Øst-Europa tilsammen	2.275	2.618	2.175

	1982	1983	1984
Jugoslavia	1.646	1.720	1.752
Tyrkia	2.966	3.198	3.321
Europa tilsammen	61.865	64.204	64.444
Algerie	104	114	122
Etiopia	240	278	322
Gambia	204	242	257
Marokko	1.374	1.465	1.334
Nigeria	144	160	174
Tanzania	86	88	101
Tunis	106	104	101
Sør-Afrika	125	113	110
Øvrige Afrika	546	662	693
Afrika tilsammen	2.929	3.226	3.214
Bangladesh	77	94	129
Filippinene	921	1.038	1.053
India	1.829	2.072	2.216
Iran	160	155	180
Israel	205	211	225
Japan	345	257	391
Kina/Hong Kong	343	393	437
Pakistan	7.597	7.360	7.995
Sri Lanka	461	579	790
Sør-Korea	369	315	320
Thailand	298	356	407
Vietnam	3.406	4.152	4.598
Øvrige Asia	419	418	466
Asia tilsammen	16.430	17.400	19.207

	1982	1983	1984
Canada	1.027	1.014	1.010
USA	10.949	10.763	10.691
Nord-Amerika tilsammen	11.976	11.777	11.701
Argentina	123	147	119
Brasil	127	121	139
Chile	974	1.005	1.055
Colombia	191	229	290
Mexico	91	94	103
Uruguay	101	109	112
Øvrige Latin- Amerika og Vest-India	448	468	487
Latin-Amerika og Vest-India tilsammen	2.055	2.173	2.305
Australia	421	412	426
New Zealand	158	135	132
Øvrige Oseania	15	10	34
Australia og Oseania tilsammen	594	557	592
Statsløse	153	150	166
I alt	96.002	99.487	101.629

NOTE: Tallene bygger på årsoppgaver fra landets politikammere.
"Oljearbeiderne" er inkludert.

ARSOPPGAVE OVER NYREGISTRERTE UTLENDINGER I NORGE 1984

	Oppholds- tillatelse			Herav med Arbeids- tillatelse		
		menn	kvinner		menn	kvinner
Frankrike	610	356	254	289	232	57
Nederland	539	336	203	331	252	79
Storbritannia	3443	2619	824	2410	2167	243
Vest-Tyskland	706	422	284	403	284	119
Øvrige Vest-Europa	686	468	218	410	327	83
Vest-Europa tilsammen	5984	4201	1783	3843	3262	581
Bulgaria	372	318	54	337	293	44
Polen	777	495	282	514	394	120
Tsjekkoslovakia	212	172	40	196	170	26
Ungarn	293	245	48	249	226	23
Øvrige Øst-Europa og Sovjet	132	87	45	82	72	10
Øst-Europa tilsammen	1786	1317	469	1378	1155	223
Jugoslavia	144	93	51	54	44	10
Tyrkia	240	130	110	27	27	-
Europa tilsammen	8154	5741	2413	5302	4488	814
Etiopia	55	28	27	20	12	8
Gambia	48	42	6	6	6	-
Marokko	128	77	51	13	12	1
Tenzania	63	53	10	28	26	2
Øvrige Afrika	286	215	71	65	60	5
Afrika tilsammen	580	415	165	132	116	16
Israel	104	76	28	72	55	17
Bangladesh	38	25	13	5	4	1
Filippinene	236	75	161	37	19	18
India	516	323	193	92	86	6
Japan	84	43	41	36	30	6
Kina/Hong Kong	125	71	54	40	30	10
Pakistan	846	349	497	10	9	1
Sri Lanka	232	174	58	15	13	2
Sør-Korea	301	140	161	19	14	5
Thailand	119	37	82	17	13	4
Vietnam	628	314	314	304	180	124
Øvrige Asia	196	107	89	54	43	11
Asia tilsammen	3425	1734	1691	701	496	205
Canada	251	139	112	92	71	21
USA	1528	824	704	610	484	126
Nord-Amerika tilsammen	1779	963	816	702	555	147
Chile	121	67	54	28	21	7
Colombia	145	89	56	8	7	1
Øvrige Latin- Amerika og Vest-India	220	111	109	51	41	10
Latin-Amerika og Vest-India tilsammen	486	267	219	87	69	18
Australia	118	52	66	41	30	11
Øvrige Oseania	63	43	20	36	29	7
Australia og Oseania tilsammen	181	95	86	77	59	18
Statsløse	10	4	6	2	2	-
I alt	14615	9219	5396	7003	5785	1218

Danmark	61	Chile	41
Finland	21	Colombia	24
Island	20	Argentina	10
Sverige	31	Bahamas	2
Nordboere tilsammen	133	Bolivia	1
Frankrike	13	Brasil	4
Nederland	31	Costa Rica	6
Storbritannia	90	Ecuador	3
Vest-Tyskland	67	Guatemala	5
Belgia	5	Guiana	2
Hellas	7	Honduras	2
Irland	1	Nicaragua	1
Italia	17	Paraguay	1
Kypros	1	Peru	2
Malta	1	Trinidad og Tobago	6
Portugal	13	Uruguay	3
Spania	16	Venezuela	1
Sveits	2	Dominikanske rep.	1
Østerrike	6	Sør-Amerika ialt	115
Vest-Europa ialt	270	Bangladesh	2
Bulgaria	5	Filippinene	119
Polen	69	India	80
Letland	1	Israel	23
Tsjekkoslovakia	16	Japan	7
Ungarn	23	Kina/Hong Kong	34
Sovjet	6	Pakistan	201
Romania	5	Sri Lanka	26
Øst-Tyskland	1	Sør-Korea	10
Øst-Europa ialt	126	Thailand	14
Jugoslavia	81	Vietnam	42
Tyrkia	42	Afghanistan	1
Europa ialt	652	Indonesia	3
Etiopia	19	Irak	2
Gambia	3	Iran	19
Marokko	95	Jordan	2
Tanzania	3	Kampuchea	2
Algerie	5	Libanon	13
Egypt	11	Malaysia	1
Ghana	2	Palestina	1
Kapp Verde	10	Singapore	2
Kenya	5	Syria	3
Mauritius	4	Taiwan	2
Mauritania	7	Tibet	1
Nigeria	1	Asia ialt	610
Somalia	4	Australia	3
Sør-Afrika	10	Fiji	1
Tunis	7	Samoa	1
Uganda	1	Australia og øvrige Oseania ialt	5
Afrika ialt	187	Andre land	16
Canada	13	Statsløse	15
USA	24	I ALT	1637
Nord-Amerika ialt	37		